

fig til den højtærede Minister. — Siden jeg henvender Ordet til den højtærede Kultusminister, vilde jeg gerne have Lov til at berøre et andet mindre væsentligt Punkt, der dog er af ret stor Betydning, og som er forhandlet med hans Forgænger. Det er Spørgsmaalet om Anbringelsen af Etiketter i vore offentlige Samlinger paa de udstillede Genstande. Det har været forhandlet flere Aar i Finansudvalget, og den tidligere Kultusminister har udtalt sig for denne Reformens Gennemførelse. Jeg tror ogsaa, at Tanken har vundet ganske almindelig Tilslutning her i dette Ting fra alle Sider, og jeg tror, at det er en Reform, som vil ikke maa skyde fra os. Jeg omtaler det her ved 1ste Behandling, fordi det, om det end kun tilshyneladende gælder en Bagatel, nemlig det at anbringe Papstiver paa de udstillede Genstande, er min Mening, at det er et ret betydeligt Spørgsmaal, idet vi derved gøre vore kostbare Samlinger, som vi anse — og med Føje — for at være et stort og et godt opdragende Middel for Befolkningen, saa let forstaaelige for den store Befolkning som muligt. Det anser jeg slet ikke for at være noget ubetydeligt Spørgsmaal, tværtimod, det er et Spørgsmaal, som griber dybt ind i hele vort Følkeliv, og som, naar det faar en hensigtsmæssig Ordning, vil kunne have en Birkning, som man vil forbauses over, idet alle besøgende paa vore offentlige Samlinger ville have et ganske andet Udbytte af deres Besøg, naar de vide, hvad det er, de se paa, end nu, da de fleste besøgende se paa Genstandene uden at have nogen klar Forestilling om, hvad det egentlig er, de se paa.

Den 1ste Behandling af Finansloven har jo ikke alene det Formaal, at der tales om det foreliggende Finanslovsforslag, men benyttes efter gammel Praxis her i Tinget ogsaa til en Opgørelse mellem de forskellige Partier og Grupper, og den Forhandling, som blev ført her i Gaar, blev jo ogsaa i rigt Maal benyttet hertil. Jeg hørte med stor Interesse paa de Udtalelser, der kom fra flere ærede Medlemmer her i Salen, og jeg kan ikke nægte mig den Fornøjelse her korteligen at angive, hvad Indtryk de have gjort paa mig.

Det ærede Medlem fra Holbæk Amts 5te Valgkreds (Korsgaard), der førte Ordet

paa et fraværende Medlems Vegne — hvis Fraværelse jeg oprigtig talt ikke beklager saa meget, som jeg oprigtig talt beklager Grunden til hans Fraværelse — delte den Gruppe eller det Parti, hvortil han mener at høre, i 3 Dele, og regnede sig selv og sine Venner til den Afdeling deri, som staa nærmest ved den Gruppe af Tinget, hvortil jeg hører. Det glæder mig meget, at det ærede Medlem foretog denne Deling, det viser nu for det første, at der er, og at det indrømmes fra den Side, at der er en Forskel — og maaske en ikke ganske uvæsentlig Forskel — inden for den Deling, der har samlet sig i Løbet af forrige Session, og det glæder mig, at det ærede Medlem regner sig til dem, der staa os nærmest. Han brugte det Udtryk, at i vore Dne kunde vi karakterisere dem som: „flem“, „værre“, og „værst“, og han regnede sig selv og sine Venner til at staa øverst paa Stigen. Ja, jeg skal ikke have det mindste inod, at det ærede Medlem og hans Venner staa øverst paa denne Stige, i Særdeleshed, da de Udtryk, han ellers kom med, vare en Indrømmelse til os af, at vor Fremgangsmaade, den Politik, som vi have fulgt, er den rigtige. Og det er den rigtige af den Grund, som det ærede Medlem nævnte, fordi, som det ærede Medlem sagde, det er den eneste Politik, som kan følges; der er intet andet at gøre, end at forhandle. Vi ere allesammen Forhandlingsmænd, og naar vi ere det, ere vi da nødt til at forhandle. Det ærede Medlem sagde, der var intet andet at gøre; og det lod egentlig til, at han i Grunden gerne vilde have været med til den Politik, som vi have fulgt, men at vi ikke vilde have ham med. Denne Udtalelse eller Opfattelse indrer mig, og jeg kan end ikke forklare den ved den Omstændighed, at det ærede Medlem ikke i saa lang Tid har været Medlem af dette Ting; ti det kan vel ikke være det ærede Medlem ubekendt, at der her indenfor Tinget bestaar Organisationer, som omfatte saa at sige alle Medlemmer af Tinget — jeg ved kun et eneste Medlem af Tinget, som ikke hører til en saadan Organisation — og hvor man forud for Sagernes Behandling her i Tinget omtaler eller forhandler dem. Og hvem har forbudt det ærede Medlem og hans Venner at tage Del i disse Forhandlinger? Den Dør, bag hvil-